

De vaste commissie voor Veiligheid en Justitie heeft een aantal vragen voorgelegd aan de minister van Veiligheid en Justitie over de brief van 14 februari 2011 over de aanpak van huiselijk geweld (Kamerstukken II 2010/11, 28 345, nr. 112).
Vragen zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
De Roon

Adjunct-griffier van de commissie,
Puts

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

Inleiding

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief van de minister van Veiligheid en Justitie (hierna: de minister) van 14 februari 2011 met betrekking tot de reactie op drie recente onderzoeken op het gebied van het huisverbod. Deze leden beschouwen de Wet tijdelijk huisverbod (Wth) als een belangrijk instrument in de aanpak van huiselijk geweld, zowel in plaats van als naast strafrechtelijke middelen.

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief van de minister met zijn reactie op drie recente onderzoeken op het gebied van het huisverbod. Het tijdelijk huisverbod is immers een belangrijk instrument in de aanpak van huiselijk geweld. Naar aanleiding van deze brief hebben deze leden nog enkele vragen en opmerkingen.

De leden van de PVV-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van bovengenoemde brief over de aanpak van huiselijk geweld. Naar aanleiding daarvan brengen deze leden enkele vragen, op- en aanmerkingen naar voren.

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief. Tot hun tevredenheid constateren zij dat het instrument van het huisverbod in de praktijk veelvuldig en in toenemende mate wordt opgelegd en overwegend goed blijkt te werken. Op een aantal punten zijn wel verbeteringen mogelijk. Op zichzelf kunnen deze leden zich vinden in de in de brief geschetste lijn om verbeteringen tot stand te brengen. Aan de andere kant constateren zij dat wat betreft die verbeteringen nogal wat nadruk ligt op het onder de aandacht brengen van verbetermogelijkheden o.a. bij gemeenten, Steunpunten Huiselijk Geweld (SHG) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG).

De leden van de SP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief van de minister en de onderzoeken op het gebied van het huisverbod. Zij hebben naar aanleiding hiervan nog enkele vragen en opmerkingen.

De leden van de D66-fractie hebben kennisgenomen van de kabinetsreactie op de evaluaties op het gebied van het huisverbod. Zij beperken hun inbreng in dit schriftelijk overleg zoveel mogelijk tot het proces, daar de onderzoeken minder op de effectiviteit van de wet zien.

Wet tijdelijk huisverbod

Het is de leden van de VVD-fractie duidelijk dat de wet niet specifiek of hoofdzakelijk wordt toegepast in situaties waarin de politie voorheen niet kon optreden. Dit was echter wel een belangrijk argument voor de totstandkoming van deze wet. Deze leden willen de minister dan ook vragen of hij het voornemen van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, namelijk het wettelijk vastleggen van het SHG, voldoende acht als het gaat om een meer preventieve inzet. Wordt ook overwogen om melding van dreigende situaties aan de burgemeester of politie mogelijk te maken door bijvoorbeeld Bureau Jeugdzorg of maatschappelijk werk? Ook willen deze leden graag weten of de minister het wenselijk acht om een huisverbod op te leggen in situaties waarbij uitsluitend sprake is van psychisch geweld ofwel geestelijke mishandeling. Verder hebben voornoemde leden behoefte aan een nadere toelichting op het gebrek aan uniformiteit als het gaat om de mandatering

van burgemeesters (geen mandaat, ondertekeningsmandaat en volledig mandaat). Wat zijn precies, juist met het oog op de centrale positie van de gemeente in de keten van hulpverleningsinstanties, de consequenties hiervan? Op basis waarvan kunnen gemeenten besluiten om al dan niet 24-uurshulpverlening in te zetten? De leden van de VVD-fractie ontvangen tevens graag nadere informatie over de knelpunten bij de uitvoering van de Wth die niet in de onderzoeken zijn meegenomen, in het bijzonder de financiering.

De leden van de PvdA-fractie constateren dat op dit moment het huisverbod slechts voor een zeer klein deel preventief wordt ingezet. Daarmee draagt het huisverbod in strikte zin slechts in een klein aantal situaties bij aan de realisatie van de oorspronkelijke doelstelling van de wet. Voornoemde leden vragen waarom het huisverbod nu niet in alle situaties wordt opgelegd waarin dat mogelijk en wenselijk is, met name in situaties waarin wel sprake is van een acute dreiging maar (nog) niet van geweld. Kan de minister hier een reactie op geven? In dat verband vragen deze leden ook of de minister bereid is om melding van dreigende situaties door de hulpverlening aan de burgemeester of politie mogelijk te maken en dan vanaf daar het huisverbodproces op te pakken.

De leden van de SP-fractie lezen dat in de loop der jaren steeds meer huisverboden worden opgelegd. Ook constateren deze leden dat het huisverbod duidelijk een toegevoegde waarde heeft. Heeft de minister de indruk dat alle gemeenten inmiddels zo ver zijn met de implementatie hiervan? Hebben alle gemeenten op dit gebied beleid en zijn daarbij ook in alle gemeenten de politie en de hulpverleners betrokken? In welke gemeenten wordt er nog niet of nauwelijks gebruik gemaakt van de mogelijkheden die de Wth biedt terwijl daar wel reden voor zou zijn? Welke redenen zijn daarvoor? Bestaan in alle gemeenten goede afspraken tussen de politie en het SHG?

Onderzoeksresultaten

De leden van de PvdA-fractie zijn van mening dat een zinvolle toepassing van het tijdelijk huisverbod valt of staat met adequate hulpverlening afgestemd op de behoefte van uithuisgeplaatsten en achterblijvers. Deze leden lezen in de procesevaluatie dat het hulpverleningsaanbod aan betrokkenen nog niet optimaal is vanwege capaciteitsproblemen waardoor een gat ontstaat tussen de intensieve begeleiding tijdens het huisverbod en de vervolghulpverlening. Om die reden vragen voornoemde leden op welke wijze de minister gaat bewerkstelligen dat adequate hulpverlening aan alle betrokkenen op zo kort mogelijke termijn beschikbaar komt. Wat gaat de minister doen aan de wachtlijsten die bestaan in de tweedelijns hulpverlening? Welk budget stelt de minister momenteel ter beschikking voor de hulpverlening aan slachtoffers en plegers van huiselijk geweld? Acht de minister het wenselijk dit budget te vergroten met het oog op de genoemde capaciteitsproblemen? Voornoemde leden merken op dat uit de evaluatie blijkt dat een onbedoeld gevolg van de keuzes die uitvoerders met betrekking tot de werkwijze maken, is dat de regio waar iemand woont van invloed is op de kans om met een huisverbod te maken te krijgen. Graag vernemen deze leden een reactie van de minister hierop. Zij zijn van mening dat het niet zo mag zijn dat verschillen in de uitvoering van de Wth kunnen leiden tot rechtsongelijkheid.

De leden van de CDA-fractie wijzen op de passage waarin is aangegeven dat de geschetste knelpunten zoveel mogelijk zullen worden meegenomen in de effectevaluatie van de Wth. Die effectevaluatie komt echter

pas in 2014. Dit doet de indruk ontstaan dat zaken die eerder kunnen en moeten worden aangepakt, onnodig worden vooruitgeschoven.

De leden van de D66-fractie lezen in de brief dat de minister constateert dat de knelpunten zo veel mogelijk worden meegenomen in de effectevaluatie van de Wth. Mogen deze leden de minister zo duiden dat de gemeenten en organisaties die met deze knelpunten kampen, de komende drie jaar dit gewoon zullen moeten accepteren?

Beleidsreactie

Samenloop huisverbod met strafrechtelijk traject

De leden van de PVV-fractie merken op dat de bevoegdheid tot het opleggen van een huisverbod toekomt aan de burgemeester en, krachtens mandaat, aan de hulpofficier van Justitie. Uit het rapport Procesevaluatie Wet tijdelijk huisverbod blijkt dat het huisverbod overwegend in combinatie met strafrechtelijke trajecten wordt opgelegd en nauwelijks in situaties waarin de politie voorheen niet kon optreden. Deze leden vragen of de minister bereid is om ook politieambtenaren, middels mandaat, bevoegd te maken tot het opleggen van een huisverbod.

De leden van de D66-fractie vragen de minister nader toe te lichten wat de beoogde rol van het SHG is en hoe zij aan de benodigde informatie/gegevens dienen te komen om te kunnen vaststellen of sprake is van huiselijk geweld. Daarbij vragen deze leden bovendien aandacht voor het voorkomen dat daders uit het zicht van het strafrecht verdwijnen door het vergroten van de rol van SHG.

Hulpverlening binnen 10 dagen en daarna

De leden van de SP-fractie lezen in de brief dat de hulpverlening tijdens het huisverbod goed functioneert. Wat echter nog niet goed gaat, vernemen deze leden ook uit de praktijk, is de hulpverlening na afloop van de tien dagen huisverbod. Wordt het doel, namelijk het beëindigen van het geweld, wel gehaald en in hoeveel gevallen? Hoe wordt dat gemeten en op welk moment? Gebeurt dat direct na afloop van het huisverbod of geruime tijd daarna?

De hulpverleners van de Maatschappelijk Ondernemersgroep stellen dat de hulpverlening na de afkoelingsperiode van tien dagen regelmatig stopt. Is het waar dat dit met name komt door de wachtlijsten en tekort schietende capaciteit bij hulpverleningsinstellingen? Hoe worden deze knelpunten opgelost? Hoe wordt omgegaan met het feit dat daders niet verplicht zijn de hulpverlening te accepteren na die tien dagen? Welke consequenties worden daaraan verbonden?

Het risicotaxatie-instrument (RiHG)

De leden van de VVD-fractie kunnen zich uitstekend vinden in het feit dat de eindverantwoordelijkheid nadrukkelijk bij de hulpofficier van Justitie blijft. Zij zijn, net als de minister, van mening dat de gemeenten niet moeten aarzelen om hulpverleners direct in te schakelen bij de procedure en de risicotaxatie.

Voornoemde leden vragen of het simpelweg aan de orde stellen van dit punt in een bestuurlijk overleg met de VNG voldoende effect zal sorteren. Ook willen deze leden weten wat de plannen zijn van de minister als het gaat om de verdere implementatie van het digitale formulier, het op een andere wijze natrekken van antecedenten en het beter weergeven van de mate van aanspreekbaarheid van de pleger ten tijde van het incident. De

leden van de VVD-fractie wensen hier nog te benadrukken dat de hulpverlening direct dient te handelen, dus niet pas ter plaatse mag komen na het opleggen van het huisverbod. Ook is het deze leden niet duidelijk op basis waarvan de politie keuzes maakt ten aanzien van wel of geen piketdienst en wel of niet 's nachts huisverboden opleggen. Zij vragen tevens aandacht voor het feit dat de beoogde systeemaanpak van de hulpverlening niet altijd en (nog) niet in alle gemeenten wordt gerealiseerd.

De leden van de D66-fractie zijn verheugd over initiatieven om de belasting van de politie als gevolg van de Wth te verminderen. Deze leden ontvangen graag een nadere inschatting van de minister over het extra beslag op de politiecapaciteit dat het gevolg is van de Wth. Voorts vernemen zij graag of de minister bereid is om de administratieve lasten die hiermee samenhangen ook mee te nemen in zijn plannen ter vermindering daarvan.

Kinderen

De leden van de VVD-fractie begrijpen dat uit de procesevaluatie blijkt dat het huisverbod nauwelijks wordt toegepast als alleen kinderen het slachtoffer zijn, terwijl de Wth deze mogelijkheid expliciet biedt. Zij zijn het met de minister eens dat over de reden daarvoor snel helderheid moet worden verkregen. Deze leden benadrukken dat juist in dit soort gevallen niet het kind het huis uit moet worden geplaatst maar dat de ouder/verzorger die het kind mishandelt het huis (tijdelijk) moet verlaten. Dit kan natuurlijk alleen als niet beide ouders/verzorgers het kind mishandelen. Voornoemde leden willen dan ook graag weten wanneer de minister met de gemeenten in overleg gaat en wanneer de Kamer hierover een terugkoppeling kan verwachten. Deze leden acht tempo van belang in dezen.

De leden van de PvdA-fractie delen de conclusie dat het huisverbod bijdraagt aan de preventie en bestrijding van kindermishandeling. Zij zijn echter teleurgesteld dat het huisverbod nauwelijks wordt opgelegd in situaties waarin uitsluitend kinderen slachtoffer zijn, terwijl dat wel mogelijk is. Tevens blijkt dat op dit moment een derde van de gevallen nog geen hulp voor deze kinderen op gang lijkt te komen en dat ook nog niet alle gewenste vormen van hulp beschikbaar zijn voor kinderen en jongeren die betrokken zijn bij huiselijk geweld. Voornoemde leden achten dit verontrustend. Zij vragen waarom er geen adequate hulp voor deze kwetsbare groep beschikbaar is. De minister noemt het systeemgesprek na een huisverbod als goed voorbeeld voor goed op elkaar afgestemde hulpverlening. Deze leden vragen hoe dit systeemgesprek zich verhoudt tot de onderzoeksconclusie dat de beoogde systeemaanpak van de hulpverlening lang niet altijd en niet in alle centrumgemeenten wordt gerealiseerd.

De leden van de PVV-fractie lezen in de brief dat er nauwelijks huisverboden worden opgelegd als alleen kinderen het slachtoffer zijn van huiselijk geweld. Zij merken op dat de wet wel de mogelijkheid biedt om dit aan te pakken. De minister geeft aan dat hij hierover in gesprek gaat met gemeenten. Deze leden vragen of de minister dit al heeft gedaan. Zo ja, wat is de uitkomst van dit beraad?

De leden van de CDA-fractie lezen dat als kinderen getuige zijn van huiselijk geweld, er per definitie sprake is van kindermishandeling en dat dan hulpverlening geboden moeten worden. Volgens deze leden zou het dan ook op zijn plaats zijn als er, in plaats van het vragen van aandacht, meer druk richting gemeenten en andere uitvoeringsinstanties wordt

uitgeoefend om gewenste verbeteringen eerder tot stand te brengen. Graag vernemen zij de reactie van de minister hierop. Kan de minister aangeven hoe tussentijds wordt omgegaan met het oplossen van de geschetste knelpunten? Kan hij hierbij ook ingaan op het financieringsknelpunt bij gemeenten?

Aangegeven wordt dat de hulpverlening aan kinderen vaak tekortschiet, onder andere doordat ouders niet meewerken aan hulpverlening voor hun kinderen. De leden van de CDA-fractie vragen waarom ouders niet bereid zijn mee te werken. Is de ene ouder bijvoorbeeld bang voor represailles door de andere (geweldplegende) ouder? Wat leveren de interventies van het Advies- en Meldpunt Kinderbescherming (AMK), de Raad voor de Kinderbescherming en de rechter in zulke situaties op?

De leden van de SP-fractie lezen dat de hulpverlening aan kinderen extra aandacht verdient en dat dit nog niet goed genoeg is geregeld. Hoe komt dit? Hoe kan het dat niet in alle gevallen een plan van aanpak voor hulpverlening aan kinderen uit het gezin tot stand komt? Wordt in alle gevallen wel melding gemaakt bij het AMK en/of de Raad voor de Kinderbescherming? Hoe wordt de hulpverlening aan kinderen verbeterd?

De leden van de D66-fractie vragen de minister te reageren op signalen dat een verband bestaat tussen – enerzijds – het feit dat in de praktijk vaak de politie de leiding heeft en daardoor als eerste ter plaatse is in plaats van hulpverleners en anderzijds de constatering van de minister dat de hulpverlening aan kinderen een aandachtspunt is.

Hiermee verbandhoudend vragen deze leden de minister uitgebreider in te gaan op het gebrek van rolduidelijkheid tussen de burgemeester en de gemeente aan de ene kant en de politie aan de andere kant. De Wth biedt de mogelijkheid tot het opleggen van een bestuurlijke maatregel, waarbij dan ook logischerwijs het bestuur in aan zet zou zijn. De uitvoeringspraktijk – waarin de politie een belangrijke, en zeker in de vroegere fases leidende, rol heeft – hinkt echter op twee gedachten. Vanuit dit perspectief vragen deze leden ook wat bij de uitvoering de verantwoordelijkheid van de minister van Binnenlandse Zaken is. Mogen zij hieruit afleiden dat de minister hierin geen rol heeft?

Rechtsbescherming uithuisgeplaatste

De leden van de PvdA-fractie hechten veel belang aan een zorgvuldige uitvoering van de procedure van uithuisplaatsing. Zorgvuldigheid betreft dan vooral het opstellen van dossiers en het horen van de uithuisgeplaatsten en achterblijvers. Deze leden vragen waar uithuisgeplaatsten verblijven tijdens het huisverbod. Is de opvang van de uithuisgeplaatste goed geregeld? Ook vraagt de PvdA-fractie of de minister het wenselijk acht een verplichte rechterlijke toets in te voeren bij verlenging van het huisverbod in verband met de rechtsbescherming van uithuisgeplaatsten.

Termijn van tien dagen

De leden van de VVD-fractie merken op dat de minister stelt dat van diverse kanten wordt aangegeven dat de termijn van tien dagen van het huisverbod te kort is om het hulpverleningstraject op te starten. Dit was ook de conclusie in Oostenrijk waar een vergelijkbaar instrument bestaat. Voornoemde leden vragen waarom de minister de beslissing, om de periode van tien dagen van het huisverbod te verlengen tot veertien dagen, wil uitstellen? Wat zijn de bezwaren tegen het nu al invoeren van een verlenging van de termijn? De wenselijkheid van verlenging van de termijn lijkt, op basis van de ontvangen informatie, voor deze leden evident.

De leden van de PVV-fractie lezen dat volgens de minister de ervaring met het huisverbod te kort is om de termijn van het huisverbod te verlengen van tien naar veertien dagen. Zij vragen waarom de minister toch afziet van de verlenging van de termijn ondanks kritiek daarop van verschillende kanten. Deze leden vragen wat de minister verstaat onder «genoeg ervaring».

De leden van de CDA-fractie merken op dat van diverse kanten wordt aangegeven dat de termijn van tien dagen te kort is om het hulpverleningstraject op te starten. Dat dit toch zo vaak lukt, is te danken aan een buitengewone inspanning van alle betrokken partijen. Ondanks het genoemde goede voorbeeld van Oostenrijk, wil de minister de periode van tien dagen van het huisverbod nu nog niet verlengen tot veertien dagen. Voornoemde leden begrijpen niet dat, daar waar wordt gesproken van «een buitengewone inspanning van alle betrokken partijen», moet worden gewacht tot de effectevaluatie in 2014. Wat zijn de bezwaren tegen eerdere invoering?

Handhaving huisverbod

De leden van de VVD-fractie begrijpen dat uit de procesevaluatie tevens naar voren komt dat circa 30% van de huisverboden wordt overtreden, terwijl de politie voor circa 11% van de huisverboden een proces-verbaal voor overtreding maakt. Dit zou komen door knelpunten in de ketensamenwerking van hulpverlening, politie en het Openbaar Ministerie (OM). Deze leden zijn het met de minister eens dat alle gevallen van overtreding moeten worden gemeld. Kan de minister reeds aangeven wanneer het OM de ontwikkeling van het richtinggevend kader, dat meer ruimte biedt voor maatwerk bij de afdoening van overtredingen van het huisverbod, zal afronden en in gebruik nemen? Het jaar 2011 telt immers nog ruim negen maanden.

De leden van de PvdA-fractie merken op dat de procesevaluatie aantoont dat bij circa 30% van de opgelegde huisverboden het contactverbod wordt overtreden, terwijl de politie voor circa 11% een proces-verbaal van overtreding maakt. Deze leden vernemen graag van de minister welke knelpunten in dat verband worden ervaren in de ketensamenwerking van hulpverlening waardoor lang niet alle gevallen van overtreding bij het OM worden gemeld. Voornoemde leden stellen deze vraag omdat het contactverbod dient bij te dragen aan de beoogde rust voor slachtoffers, welke nu dus vaak niet gerealiseerd kan worden. Wat is de oorzaak van het feit dat het OM niet altijd vervolgt? Deelt de minister de mening dat dit onwenselijk is? Daarnaast ervaren slachtoffers de intensieve wijze waarop zij tijdens het huisverbod worden begeleid en het proces soms als belastend. Ook hierop ontvangen deze leden graag een reactie van de minister.

De leden van de PVV- fractie merken op dat 30% van de huisverboden wordt overtreden, terwijl de politie voor 11% van de huisverboden een proces-verbaal voor overtreding maakt. Deze leden merken op dat 19% een hoog percentage is en vragen de minister duidelijk aan te geven waarom dit percentage zo hoog is.

Voornoemde leden merken op dat in de brief wordt aangegeven dat er knelpunten zijn in de samenwerking tussen de hulpverlening, het OM en de politie. Deze leden vragen waar deze knelpunten uit bestaan. Er bestaan tevens knelpunten in de registratie van de hulpverlening gedurende het huisverbod. Deze knelpunten ontstaan vooral door het hanteren van verschillende registratie methodes. Deze leden vragen waarom er niet gekozen wordt voor een eenduidig registratieprogramma.

De leden van de CDA-fractie begrijpen dat het huisverbod in 30% van de gevallen wordt overtreden, terwijl de politie in slechts 11% van die gevallen een proces-verbaal opmaakt. Deze leden achten de reactie van de minister dat hij dit bij gemeenten onder de aandacht zal brengen te mager en vragen hem hierin krachtdadiger op te treden. Kan de minister hierop ingaan?

De leden van de SP-fractie lezen dat 30% van de huisverboden wordt overtreden maar dat voor slechts 11% van de huisverboden door de politie een overtreding wordt geverbaliseerd. Waarin zit dit verschil? Worden de overtredingen niet gemeld of wordt in niet alle gevallen proces-verbaal opgemaakt?

Voornoemde leden vernemen uit de praktijk dat het huisverbod tot hoge werkdruk leidt bij zowel politieagenten, reclasseringswerkers als hulpverleners. De agent die beoordeelt of een situatie huisverbodwaardig is, heeft gemiddeld 6,5 uur werk per zaak. Is het waar dat soms een huisverbod niet wordt opgelegd omdat de politie geen tijd heeft? Wordt ook dit in de gaten gehouden? Zijn er maatregelen mogelijk om de werkdruk of de tijd die dit kost omlaag te brengen?

Tot slot

De leden van de VVD-fractie hebben signalen uit het veld ontvangen als het gaat om de koppeling van de bestuursrechtelijke aanpak van huiselijk geweld (tijdens huisverbod begeleiding van plegers binnen vrijwillig kader in opdracht van gemeenten) en de strafrechtelijke aanpak (advisering OM en rechter met o.a. bijzondere voorwaarden, uitvoeren verplicht toezicht, uitvoering werkstraffen en eventuele gedragstrainingen in kader huiselijk geweld). De problemen die worden gesignaleerd, zijn als volgt samen te vatten:

- a) gebrek aan systematische samenhang tussen huisverbod en eventueel strafrechtelijk traject qua inhoud en qua snelheid, en
- b) situatie, traject na aflopen van huisverbod (10 of 28 dagen) en ontbreken gedwongen kader.

Een meer systematische en gestructureerde samenloop tussen de verschillende trajecten, kan tot een beter effect leiden evenals tot een betere bescherming van het (potentiële) slachtoffer. Deze leden vinden het van belang dat de minister hierover in overleg treedt met Reclassering Nederland.

De leden van de PvdA-fractie merken op dat voldoende prioriteit bij de politie een randvoorwaarde is voor een goede uitvoering van de wet. Deze leden zien dat de benodigde tijdsbesteding voor het opleggen van een huisverbod op dit moment een risico kan zijn voor de toepassing van het huisverbod. Kan de minister hierop ingaan? Welke maatregelen acht hij daarbij wenselijk om het genoemde risico te beperken?

De leden van de CDA-fractie vragen op welke wijze in het kader van de maatregelen inzake signalering en aanpak van huiselijk geweld ook andere signalen van (mogelijke) mishandeling, zoals dierenmishandeling, agressie in het verkeer en dergelijke worden meegenomen.

De leden van de SP-fractie vragen een reactie op de klacht dat hulpverleners te weinig steun en mogelijkheden voor trainingen en scholing krijgen op het gebied van de toepassing van hulpverlening bij het tijdelijk huisverbod. Ook de commissie-Opstelten heeft de toenmalig minister voor Jeugd & Gezin hier nog op gewezen. Goede scholing van hulpverleners is noodzaak omdat de kwaliteit van de hulpverlening essentieel is

voor het succes ervan. Deelt de minister deze mening? Zo ja, welke gevolgen worden hieraan verbonden?

Vornoemde leden vragen een reactie op de conclusies uit onderzoek van de Universiteit van Amsterdam waaruit blijkt dat zeker de helft van de plegers van huiselijk geweld ook een alcohol- of drugsprobleem heeft. Wordt daar in therapieën wel voldoende aandacht aan besteed? Waarom is nog geen gecombineerde behandeling ontwikkeld waarmee problemen als agressie en verslaving gelijktijdig kunnen worden aangepakt?

De leden van de SP-fractie constateren dat reclasseringswerkers normaal gesproken alleen met plegers van huiselijk geweld aan de slag kunnen wanneer er een justitieel kader is, bijvoorbeeld een voorwaardelijke veroordeling. In het kader van de uitvoering het zogenaamde experiment-Van Velzen bij de reclassering in Eindhoven, is er gekozen voor vrijwillige hulpverlening aan niet-veroordeelden, mensen die erkennen een probleem te hebben maar het delict niet bekennen of om andere redenen niet veroordeeld zijn. Dit vrijwillige hulpaanbod van de reclassering schijnt erg goed te werken, omdat er gehandeld kan worden tijdens of kort na de crisissituatie en niet pas lang daarna. Dit kan alleen buiten gedwongen kader vanwege de ruimte die de reclasseringswerkers in het experiment dankzij de motie Van Velzen hebben. Is de minister bekend met deze aanpak? Wat vindt de minister hiervan? Is de minister bereid deze aanpak een voorbeeld te laten zijn en ook in andere regio's de reclassering de ruimte te geven om dit in te voeren? Zo nee, waarom niet?

De leden van de D66-fractie vragen de minister naar de (speciale) opleidingen die worden aangeboden voor hulpofficieren van justitie, aan wie in de uitvoeringspraktijk van de Wvth een grote rol wordt toegedicht.

II. Reactie van de minister